

Συνέγραψε πρῶτος τέχνην Γραμματικῆς, ἐκδοθ. εἰς τὸν 4 τόμον τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φαβοικίου. Ἐξῆ τὸ 60. Π. Χ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κάσιος Λογγίνος, γραμματικός, ῥήτωρ, καὶ κριτικός. Οὗτος ἐσπούδασεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὴν Ῥώμην· ἐχρημάτισε σύμβουλος τῆς Ζηνοβίας βασιλίσσης τῆς Παλμύρας· εἶχε μεγάλην φήμην διὰ τὴν παιδείαν του, καὶ διὰ τὸ μέγαλον του μνημονικόν· ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζεται μόνον τὸ, περὶ ὕψους λόγου, ἐκδοθὲν εἰς τὴν Λειψίαν τὸ 1819 μετὰ δι-
αφόρων σημειώσεων. Ἐξῆ τὸ 240. Μ. Χ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ὁ Ἀρσιοπαρίτης, ὡς χρηματίσας κριτῆς τοῦ δικαιοτάτου κριτηρίου τῶν Ἀθηνῶν, Ἀρσίου Πάγου καλουμένου. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἱεροῦ Δουκᾶ, κατηχηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἔγινε χριστιανός, ἔπειτα ἐχειροτονήθη καὶ ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, ὑπομείνας γενναίως ἐπὶ Δομετιανοῦ, καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον. Φέρεται μία συλλογὴ συγγραμμάτων του, περὶ Οὐρανίου καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, περὶ θείων ὀνομάτων, περὶ Μουσικῆς ἱστορίας, καὶ ἀπὸ ἐπιστολᾶς· ταῦτα ἐξῆ. ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ 1516. Ἐξῆ τὸ 60. Μ. Χ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δρακούλης, Ἰθακῆσιος, διδάσκαλος τῶν γῆσων, Πάγου καὶ Μηκόνου, ἐσάθη μέγας διὰ τὴν εὐγλωττίαν του.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καρναβίας, Ἰθακῆσιος, υἱὸς Σπυρίδωνος καὶ Μαρίας· ἐγεννήθη τὸ 1774 ἐσπούδασε τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ τὴν Θεολογίαν, εἰς τὴν περίφημον σχολὴν τῆς Ἐμπόρης, ὑπὸ τοῦ ἐπαρίτου Χρυ-

σάνθου θεοῦ τοῦ ἀφιέρωθεις ὅλως εἰς τὸν Θεόν, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς, καὶ ἀφοῦ ἱκανὸν καιρὸν περιῆλθε τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, κηρύττων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ διδάσκων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἐξακολουθῶν τὸ ἐπάγγελμά του. Τὸ 1812. ἐπροβιβάσθη προεσῶς τῆς Ἐκκλησίας· τὸ δὲ 1824. ἐχειροτονήθη Ἀρχιερεὺς, καὶ ποιμένας τὸ ποιμνίον του με ἀκραν ἀρετὴν καὶ κατὰ Χριστὸν, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον τὴν 14 Νοεμβρίου. 1831.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ, σοφιστῆς, Χίος, ἀδελφὸς τοῦ Εὐθυδήμου· ἐχρημάτισε περίφημος εἰς τὴν φιλοσοφίαν, καὶ στρατιωτικὴν τέχνην. Ξενοφ.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ, Ἕλληνα, συγγραφεὺς. Συνέγραψε μίαν συλλογὴν ἐπιστολῶν, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου. Λουκ.

ΔΙΟΠΕΪΘΗΣ, μάντις Σπαρτιάτης· Ἐξῆ ἐπὶ Ἀγησιλάου. Ξενοφ.

ΔΙΟΠΕΪΘΗΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὅστις πολεμήσας κατὰ τοῦ Φιλίππου εἰς τὴν Θρακικὴν Χερσονήσον, καὶ τρέψας τοὺς Μακεδόνας εἰς φυγὴν, ἦλθε καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν· ἀλλ' ὁ Φίλιππος μὴν ὑποφέρων τὰ τολμήματά του, ἐπροσκλαύθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Δημοσθένης τὸν ὑπερασπίσθη με ἐπιτυχίαν. Δημ. περὶ 2 τειφ.

ΔΙΟΠΟΜΠΟΣ, Ἀθηναῖος, ἐνδοξὸς σαιδιοδρόμος. Πλάτ.

ΔΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Πριάμου βασιλεὺς τῆς Τρωάδος. Ομ. 11.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ ὁ ἐξ Ἀναζάρθης τῆς Κιλικίας, ὁ κορυφαῖος τῶν πηλαίων δοτανικῶν, καὶ ἰατρὸς περίφημος. Συνέγραψε περὶ βουτακικῆς βίωσις ὁ Διαιρε-

ἔην πραγματείαν του εἰς τρεῖς κλάσεις, εἰς φυτὰ, ζῶα, καὶ μέταλλα· σημειοῦ τους τόπους καὶ χώρας, ὅπου εὐρίσκονται· διδάσκει τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς καὶ διατηρήσεως· ἀναφέρει πολλοὺς ἄλλους βοτανικοὺς προγενεστέτους, ἢ καὶ συγχρόνους του. Τὰ βιβλία του περιγράφουσι σχεδὸν 600. εἶδη φυτῶν, καὶ 200. ζῶων, ὁμοῦ καὶ μετὰλλων· περιέχουσι δὲ πολλὰς ἐσφαλμένας δοξὰς καὶ προλήψεις, περὶ τῶν ἰαματικῶν δυνάμεων, καὶ ἰδιοτήτων αὐτῶν· Ἐξῆ ἐπὶ Νέρωνος, κατὰ δὲ τὸν Σουῖδαν, ἐπὶ Αντωνίου καὶ Κλεοπάτρας.

ΔΙΟΤΙΜΑ, γυνὴ τις ἐκ Μαντινείας σοφῆ, καὶ εἰδήμων τῶν θείων πραγμάτων. Πλάτ.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Στρομβίχου, ναύαρχος τοῦ στόλου τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τῶν Κορινθίων. Θουκ.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ, στρατηγὸς τοῦ Ἰππικοῦ τῶν Ἀθηναίων, σύγχρονος τοῦ Χαριδήμου, ὅστις διὰ τὴν γενναϊότητα καὶ ἀνδρείαν του εἰς τοὺς πολέμους, ἤξιώθη τοῦ στεφάνου ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του. Δημ.

ΔΙΟΤΙΣΑΛΒΗΣ, ἀρχιτέκτων ἐκ Πίλης· οὗτος ἔκτισε τὸν περίφημον ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, εἰς τὴν πατρίδα του τὸ 1152. Μ.Χ.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ ὁ Ἀλεξανδρεὺς, μαθηματικός. Ἐξῆ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν δύο Ἀιτωνίων, εἰς προδέσθηκυῖαν ἡλικίαν περὶ τὰ 360. Μ.Χ. Συνέγραψε 30. βιβλία ἀριθμητικῆς, καὶ ἐφευρε πρῶτος τὸν ἀναληκτικὸν αὐτῆς τρόπον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐφευρεσιν ἀποδίδουσιν εἰς τινὰ Ἀραβὰ ὀνομαζόμενον Γέδερ, διὸ καὶ ὀνομαστή **Ἀλγεβρα**· ἄλλ' ἐκ τούτων τὰ ἐξ μόνον

σῶζονται, καὶ ἔν περι ἀριθμῶν πολυγώνων **ΔΙΠΟΙΝΟΣ**, ἀρχαῖος ἀγαλματοποιός, ἀπὸ τὴν νῆσον Κρήτην, ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Δαιδάλου.

ΔΙΦΙΛΟΣ, Σινωπεύς, ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας· ἐπαινεῖται μεγάλως ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρέως Κλήμεντος, διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά του. Ἐκ τῶν 100. κωμῳδιῶν του, μᾶς σῶζονται μόνον τινὰ λείψανα, ἐκδοθέντα εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἑλλήνων Τραγωδιῶν, καὶ Κωμῳδιῶν τοῦ Γροτίου· ἔξῆ περὶ τὰ 300. Π.Χ.

ΔΙΦΡΙΔΑΣ, Λακεδαιμόνιος, στρατηγὸς μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ξενοφ.

ΔΙΩΝ ὁ Χρυσόσομος, υἱὸς τοῦ Πασικράτους. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Προῦσαν τῆς Βηθονίας. Ἐξῆ τὸ 120. Μ. Χ. Κατ' ἀρχὰς ἦτον σοφιστὴς, ἐδίδασκε τὴν ῥητορικὴν θαυμασιώτατα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ τὸ ἐπίθετον Χρυσόσομος· εἰς τὴν νεότητά του ἔκαμε περιηγήσεις εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰς ἄλλα μέρη· ἔπειτα κατώκησεν εἰς τὴν Γόρην, ἀλλὰ βλέπων τὴν ἐκεῖσε τυραννίαν τοῦ Δομετιανοῦ, ὡς ἑτεροφρονῶν ἔφυγεν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπικρατείας, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Θράκην, ὅπου γεωργῶν τὴν γῆν μετὰ κόπων καὶ μόχθων, ἔζη ὡς εἰς Στωϊκὸς φιλόσοφος. Θανατωθέντος δὲ τοῦ Δομετιανοῦ, ὁ διάδοχος αὐτοῦ Νέρβας τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ ἀξίωμα τοῦ Κοκκητιανοῦ· εὐνοεῖτο μεγάλως καὶ ὑπὸ τὸν Τραϊανὸν μετέπειτα, ὅστις τὸν ἔπαυσε καὶ εἰς τὴν ἀμαξίαν του. ἔφθασεν εἰς βαθύ γῆρας· συνέγραψε πολλὰ ἔξ ὧν μᾶς σῶζονται δύο λόγοι περὶ διαφό-

ρων υποθέσεων· ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι τῆς Λειψίας τὸ 1784.

ΔΙΩΝ Κάσιος Κοκκηϊανός, ἐγεννήθη τὸ 210. ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας. Ὁ πατὴρ του ὠνομάζετο Κάσιος Ἀμπρονιανός, ἐχρημάτισε καὶ διοικητὴς τῆς Κιλικίας· ἡ δὲ μήτηρ του ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δίωνος τοῦ Χρυσόσμου, ἐξ οὗ ἔλαβε τὸ ἐπιθετὸν Κοκκηϊανός. Ὁ Ζωναρᾶς καὶ ὁ Κεδρειανός τὸν ὠνομάζουσι Γωμαῖον, ὡς δεατρίσαντα ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν Ρώμην. Εἰς τὰ συγγράμματά του ἔῤῥωτος ἀναφέρει, ὅτι δὲν ἐσπούδασε παιδιόθεν, ἀλλ' ἀφοῦ ἤλικιωθεῖς ἔλαβεν ἔρρωτα τῆς μαθήσεως· ἐκαταγίνετο εἰς τὴν Ἱστορικὴν, Αστρολογίαν, Χρηματολογίαν, καὶ Ονειροκριτικὴν. Τὸ δὲ 180. ἔτος κατετάχθη εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν συμβούλιον, καὶ τὸ 193. ἐτιμήθη μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Πραιπόσιτου ὑπὸ τοῦ Περτίνακος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτου ἔμεινε πάλιν σύμβουλος ἐπὶ Σεβήρου· ἐπειδὴ δὲ ἔπασχεν ἀπὸ ποδάγρας, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐπέζησε μέχρι γῆρατος βαθυτάτου. Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα· μᾶς ἀναφέρει ὁ ἴδιος ἐν συγγράμματι του περὶ ἐνουπνίων. Σώζονται ἔτι μέρη τινὰ τῆς Γωμαϊκῆς του ἱστορίας, τὴν ὁποίαν εἶχε συγγράψει εἰς 80 βιβλία, ὅπου εἶναι διασπαρμένη καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Κομμόδου. Εἰς τοὺς νεωτέρους ὅμως εὑρέθησαν καὶ τινὰ ἄλλα ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων λείψανα, τὰ ὁποῖα προσετέθησαν εἰς τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις. Ἐξεδόθησαν δὲ τὰ συγγράμματά του ἅπαντα μετὰ σημειώσεων τοῦ Φαβρικίου, ἐπιδιορθωμένα ἐκ πολλῶν χειρογράφων, καὶ ἀκριβῶν πι-

νάκων Ἑλληνικῶν, καὶ Λατινικῶν, τὸ 1750.

ΔΙΩΝ Συρακούσιος, υἱὸς τοῦ Ἰππαρίνου, καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἀριστομάχης γυναικὸς Διονυσίου τοῦ Πρεσβυτέρου, τυράννου τῶν Συρακουσσῶν· ἐχρημάτισεν ἐπίσημος σύμβουλος τῶν δύο τυράννων Διονυσίων, καὶ θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῆς ἐλευθερίας τῶν συμπολιτῶν του· ἀλλὰ κατατρεχθεὶς ὑπὸ τοῦ τυράννου, καίεργηθεὶς ὄλω, του τῶν ἰκτημάτων ἐξωρήσθη. Συνάξας στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ εὐώξας τὸν Διονύσιον, ἀπεκατέστησε τὴν προτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὴν πατρίδα του. Πλούταρχ. Δίων.

ΔΙΩΝΔΑΣ, Ἀθηναῖος, ὅστις κατηγορεῖ τὸ ψήφισμα, δι' οὗ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπεφάσισαν νὰ σφραγίσωσι τὸν ῥήτορα Δημοσθένην. Στεφ. 820.

ΔΙΩΞΙΠΠΗ, μία τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἣτις ἐφόρευσε τὸν μνηστῆρά της Αἴγυπτον. Ἀπολλοδ.

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ, Ἀθηναῖος, περίφημος ἀθλητὴς. Οὗτος πολλάκις ἔλαβε τὸν σέφανον εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὅσπερον ἠκολούθησε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν. Αἰλ.

ΔΙΩΡΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀμαρυγκέως, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος ἡγεμῶν τῶν Ἐπειῶν μὲ 10. πλοῖα· ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Πύρρου στρατηγοῦ τῶν Θρακῶν. Ομ. 11.

ΔΜΗΤΩΡ, βασιλεὺς τῆς Κύπρου, πρότερον δὲ βασιλεὺς τῆς νήσου Κενύρας.

ΔΟΒΕΤΟΣ, Ἰωάννης, ἐνδοξὸς φιλόσοφος, ἀνατόμος, φυσιολόγος, καὶ ζωολόγος. Ἐδίδαξε τὴν μεταλλικὴν καὶ φυσικὴν

Ε.Σ. Δ.Τ.Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κὴν ζωτικὴν· εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν καὶ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Απέθανεν εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1799, εἰς ἡλικίαν 85, χρόνων, καὶ ἐνταφιάσθη μὲ μεγάλην τιμὴν εἰς τὸν κήπον τῶν φυτῶν, ἐπάνω εἰς τὴν ῥόχην τοῦ Μπελβεδέρου, μεταξύ τῶν δένδρων, καὶ ὁποῖα ὁ ἴδιος εἶχε φυτεύσει.

ΔΟΖΑΣ Γεώργιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Σικελίαν· ἀπεστάτησε μὲ τινὰς ὁμόφροννας Οὐγγρούς κατὰ τοῦ Ιερραπειου καὶ κατὰ τῶν εὐγενῶν τὸ 1515, Μ.Χ. Οἱ ἀποσάται τὸν ἔσφαλν βασιλεῖα, ἀλλ' εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Βοεβόδα Τρανσυλβανίας· αὐτὸς ὑστερον ἀπὸ μεγάλης τιμωρίας, τὸν ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς ἓνα θρόνον σιδηροῦν, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἔβαλε σέφανον σιδηροῦν, καὶ εἰς τὴν χεῖρά του ἔδωκε σκῆπτρον σιδηροῦν, ὅλα εὐγαλμένα ἀπὸ τὴν κάμινον τοῦ πυρός.

ΔΟΚΕΝ Ἀμπουνέμ, ἔνδοξος ἀστρολόγος Ἀραψ, ἔζη περὶ τὰ 823, Μ.Χ. ἀπέκτησε μεγάλην φήμην, καὶ ἀναριθμήτους θησαυροὺς, ἐναντία τοῦ ἐπαγγέλματός του· ἐνόμιζε τὴν Ἀστρολογίαν, ὡς μίαν ψευδῆ τέχνην, διότι μίαν ἡμέραν ἓνας τὸν ἠρώτησε, διατί ὀπλανίτης Ζεὺς ἦτον εὐτυχῆς; καὶ αὐτὸς τὸν ἀπεκρίθη ὅτι, νομίζεται εὐτυχῆς, ἐπειδὴ οἱ ἀστρολόγοι τὸν ἔκαμαν τοιοῦτον.

ΔΟΛΙΟΣ, δούλος τοῦ Δαέρτου, πατὴρ τοῦ Οδυσσέως ἐν Ἰθάκῃ. Ομ Ἰλ.

ΔΟΛΟΒΕΛΛΑΣ Πούβλιος Κερνήλιος, ἔνδοξος Ῥωμαῖνος, γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος· ἦτο φίλος τοῦ Ιουλίου Καίσαρος, καὶ ἑχθρὸς τοῦ Πομπηίου· εὐρέθη εἰς διαφόρους πολέμους τῆς Φαρσάλου, τῆς

Αφρικῆς, καὶ τῆς Μούνδας. Ἐβαλε καὶ ἐφόνευσαν εἰς τὴν Σμύρνην τὸν Τριβόνιον, ἓνα τῶν φονέων τοῦ Καίσαρος, διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη ἐχθρὸς τῆς πατρίδος. Μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἐρονεύθη μόνος του εἰς τὴν Λαοδίκειαν, ὅπου ἦτο πολιορκημένος ἀπὸ τὸν Κάσσιον, τὸ 43, Π.Χ.

ΔΟΛΤΗΣ Λουδοβίκος, ποιητῆς, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1508, ἦτον ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους συγγραφεῖς τοῦ αἰῶνός του, καὶ ἤθελεν εἶναι καλύτερος, ἂν δὲν ἐβιάζετο ἀπὸ ἀνάγκην νὰ γράφῃ μὲ ταχύτητα.

ΔΟΛΤΙΝΟΣ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νοβάραν πόλιν τῆς Ἰταλίας· ἐστάθη μαθητῆς τοῦ Γεράνθου Σιγαρέλλη. Οὗτος ἔλεγε ὅτι ἡ ἐπιστήμη, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐδίδασκεν ἦτο νόμος, τὸν ὁποῖον ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ ἐξακολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅτι ἦτον μίαν τελειοποίησις τοῦ Θείου νόμου· ἔκαμε πολλοὺς ὀπαδοὺς εἰς τὴν Λομβαρδίαν. Ἐλεγε προσέτι ὅτι ὁ Πάπας δὲν ἤμπορεῖ νὰ κρατῇ τὰ κλειδιά τοῦ Παραδείσου, καθότι οἱ Καθολικοὶ πιστεύουσι ὅτι αὐτὰ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πάπα, καὶ ὅτι αὐτὸς εἰσάγει καὶ ἐξάγει ὅποιον θέλει, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς πρέπει νὰ ἦναι ἅγιος, ταπεινός, καὶ πτωχός, καθὼς ὁ ἅγιος Πέτρος. Τὸ 136, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Νοβάρας τὸν συνέλαβε μὲ τὴν γυναῖκά του καὶ μέτινας ὀπαδοὺς του, καὶ τοὺς ἔκοψεν εἰς κομμάτια, καὶ τὰ μέλη των ἔρριψεν εἰς τὴν φωτίαν καὶ τὰ κατέκουσεν.

ΔΟΛΩΝ, υἱὸς τοῦ Κήρυκος Εὐμήδου, ἀπὸ τῆς Τρωάδα, ὅστις διὰ τὴν μεγάλην ταχύτητα τῶν ποδῶν του, ἔβλεπεν εἰσελθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλή-

νων, ἠγματοτίσθη ὡς κατάσκοπος, ὑπὸ τοῦ Διομήδους καὶ Οδυσσεύς, καὶ ἐφονεύθη. Ομ. Ιλ.

ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ Ζαμπιέρης, περίφημος ζωγράφος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βολωνίαν τὸ 1581. ἦτο κάλλιτος ἀρχιτέκτων. ἔκτισε τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Μαρίας εἰς τὴν Γόρην.

ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ Νέρων. Ζ. Νέρων Δομετιανός.

ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ Τίτος Φλάβιος, υἱὸς τοῦ Οὐεσπετιανοῦ καὶ τῆς Φλαβίας. Ἐγεννήθη τὸ 15. Μ. Χ. ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ τὸ 81. Κατ' ἀρχὰς ὑπεκρίνετο γλυκύτητα, ἐλευθεριότητα, ἀφιλοκέρδειαν, δικαιοσύνην, καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀρετὴν· ἀλλ' εἰτὸς ὀλίγου μεταβυλὼν τοὺς τρόπους του, ἐξετέλεσεν ἐκείνας τὰς ἀνηκούσους καὶ ἀπίστους ἐμότητας· ἔχυνε ποταμῶν τὸ αἷμα τῶν Χριστιανῶν, ζυτῶν γὰ ἀποσέεση, διόλου αὐτὸ τὸ ὄνομα· ἐπρόσαξε καὶ ἔθαψαν ζωιτανὴν τὴν Κορηναίαν ἐπὶ προφάσει ὅτι ἦτον ἀσεβής, ἐνῶ ὁ ἴδιος συνέζητε πολὺν καιρὸν μετὰ τῆς ἀνεψίας του, ὡς μετὰ τῆς νομίμου του γυναικός. Απαιτούσεν ὥστε οἱ παλῖται εἰς διαφόρους ἀιαφοράς των γὰ τὸν ὀνομάζουν Θεὸν καὶ Κύριον. Ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πόλιν του τοὺς σοφούς ἀνδρας, καὶ πεπαιδευμένους, καὶ μάλιστα τοὺς ἱστοριογράφους. Τέλος τὸν ἐφόνευσαν τὴν 18. Σεπτεμβρίου τὸ 96. Μ. Χ. ἐδασίλευσε χρόνους 15. ἡ δὲ Γερουσία τὸν ὑξέρησε καὶ αὐτῆς τῆς ταφῆς.

ΔΟΜΝΪΝΟΣ, φιλόσοφος, Συριανός, μαθητὴς τοῦ Πρόκλου. Ο Δαμάσκιος λέγειν, ὅτι ἔγραψεν ἐναντίον τῶν δοξασίων τοῦ Πλάτωνος.

ΔΟΝΑΤΟΣ, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, περίφημος γλύπτης· ἐξάθη πρίγγιψ, καὶ διδάσκαλος τῆς γλυπτικῆς τοῦ αἰῶνός του. Ἀπέθανε τὸ 1466. Μ. Χ.

ΔΟΝΑΤΟΣ Φραγκῖσκος, ἡγεμὸν τῆς Βενετίας· αὐτὸς ἐτελείωσε τὸ παλάτιον τοῦ ἁγίου Μάρκου, καὶ ἔργησε τὸ κτίριον τῆς βιβλιοθήκης. Ἀπέθανε τὸ 1545. Μ. Χ.

ΔΟΝΔΗΣ, ὁ λεγόμενος Ἰωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὸ Παταύιον, καὶ ἀπέθανε τὸ 1792. ἦτο βέλτωρ, ἰατρός πρακτικὸς, κάλλιτος μαθηματικὸς, καὶ μέγας τεχνίτης.

ΔΟΝΕΤΑΣ Κάρλος, Ἰταλὸς, ἀριστος ἀρχαιολόγος· συνέγραψεν ἓνα βιβλίον ἐπιγραφόμενον, εἰδήσεις τῶν νομισμάτων καὶ ἀργυροκοπέου τῆς Μπρέσσης.

ΔΟΝΗΣ Ἰωάννης, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, μουσικὸς καὶ γραμματικὸς ἐνδοξος· τὰ συγγράμματά του, περὶ παλαιᾶς μουσικῆς, ἔχουσι μεγάλην ὑπόληψιν. Ἀπέθανε τὸ 1647.

ΔΟΞΑΠΑΤΪΪΣ. Ζ. Νεῖλος Δοξαπατρ.

ΔΟΡΙΑΣ Ανδρέας, ἀπὸ τὴν Γενεύην· αὐτὸς τὸ 1528. ἀπέθανε τὸν βασιλικὸν σέφανον τῆς πατρίδος του, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐπρόσφερε Κάρλος ὁ πέμπτος. Ἐυχρισεῖτο γὰ ἔχη κάλλιτον ἐπώνυμον ἀνακαινιστῆς τῆς πατρίδος του, παρὰ βασιλεὺς· ὑπερέτησε διαφόρους ἡγεμόνας· ἐδίωξε τοὺς Γάλλους ἀπὸ τὴν πατρίδα του· ἐνίκησε τοὺς Τούρκους εἰς μίαν ναυτικὴν μάχην· ἐκυρίευσε τὰς παλαιὰς Πάτρας, καὶ τὴν Κορώνην. Ἀπέθανε τὸ 1560. εἰς ἡλικίαν 89. χρόνων. ἔλαβε μεγάλην δόξαν, ἀποθανὼν διεκρέντο μετὰ τὸν πατέρα τῆς πατρίδος.

ΔΟΡΚΙΣ στρατηγός τῶν Λακεδαιμονίων, τὸν ὁποῖον ἐξεῖλαν πρὸς τοὺς λοιποὺς συμμάχους μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ βασιλέως Πausανίου, ὅστις ἐδιέσθη νὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Σπάρτην, κατὰ θέλησιν τῶν συμμαχικῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Θουκ.

ΔΟΥΚΛΕΪΔΑΣ, Λακεδαιμόνιος, ἀγαλματοποιός, μαθητὴς τοῦ Διονυσίου. Πaus.

ΔΟΥΚΛΕΪΣ Σπαρτιάτης, υἱὸς τοῦ Ἰπποκόωντος, τὸν ὁποῖον ἐφόρευεν ὁ Ηρακλῆς. Απολλόδ.

ΔΟΥΚΛΟΣ, νόθος υἱὸς τοῦ βασιλέως Πριάμου, φονεὺς ἀπὸ τὸν Αἴαντα τὸν υἱὸν τοῦ Τελαμῶνος. Ομ.

ΔΟΥΓΛΑΟΣ, στρατηγός τοῦ Μιθριδάτου βασιλέως τοῦ Πόντου.

ΔΟΣΙΘΕΟΣ. Ἐξῆ περὶ τὰ 220. Μ.Χ. ἀφῆκε μίαν γραμματικὴν μετ' ὑπόληψιν, πλὴν ἀνέκδοτον μέχρι τοῦδε.

ΔΟΥΑΪΤ, Ἀμερικανός, περίφημος ἱεροδιδάσκαλος, καὶ θεολόγος ἄριστος. Ἀπέθανε τὸ 1819.

ΔΟΥΒΟΥΑΪΣ, Γουλιέλμος Καρδηνάλης, καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καμπερέ πόλεως τοῦ Βελγίου, ὁ πρῶτος ὑπηρετῆς τοῦ Δουκὸς τοῦ Ορλεάνη. Οὗτος ὁ Καρδηνάλης μόνον ὅτι ἀπέρασε τὴν ζωὴν του εἰς τὰς μεγαλυτέρας ἀσωτίας, ἀφῆκε 12. ἑκατομύρια φράγγα' ἀπέθανε τὸ 1723, καὶ κἀνεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ κάμῃ ἕναν ἐπιτάφιον λόγον.

ΔΟΥΓΙΑΡΔΙΝΗΣ Κάρελ, ζωγράφος Ολλανδός· ἀπέθανεν εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1678.

ΔΟΥΣΑΣ, ἄριστος ποιητὴς Ολλανδός, ἦτο πολλὰ γενναῖος· ὑπερασπίσθη τὴν Βρυξέλλαν πόλιν τοῦ Βελγίου, ἀφοῦ ὑπε-

χρέωσε τοὺς Ἰσπανοὺς νὰ σηκώσουν τὰ στρατεύματά των. Ἐσύνθεσε διάφορα ποιήματα, συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Ολλανδίας. Ἀπέθανε τὸ 1604.

ΔΟΥΚΑΣ, Γιάκομος, ἀπὸ τὴν Σικελίαν, κάλλιπος ἀρχιτέκτων, καὶ γλύπτης· ἐσπούδασε ταύτας τὰς τέχνας εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Μηκελαγγέλου· ἦτο καὶ ἐπιτήδειος ποιητῆς.

ΔΟΥΚΑΣ Ἰωάννης· ἐγγονὸς τοῦ Ἰατροῦ Μιχαήλ, καὶ ἀπόγονος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῶν Δουκῶν. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέφυγεν εἰς τὴν Μιτυλήνην πρὸς τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς διοικητάς, Δομένικον καὶ Νικόλαον, οἵτινες τὸν ἐξεῖλαν εἰς διαφόρους πρεσβείας πρὸς τοὺς Τούρκους. Συνέγραψεν ἱστορίαν συνοπτικὴν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως ταύτης τῆς νήσου, ἧτις συνέβη τὸ 1462, τὴν ὁποίαν περιγράφει διεξοδικώτατα.

ΔΟΥΚΟΥΕΝΕΣ, Ἀβλάτης, μέγας ναυτικός τῆς Γαλλίας. Ἡ Ἄβεκία οὕσα σύμμαχος μετὰ τὴν Γαλλίαν τὸν ἐζήτησε διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν βασιλέα τῆς Δανιμαρκίας· ἐλθὼν δὲ τὸν ἐνίκησε, καὶ ὑπεχρέωσε τὰ βαρβαρικά στρατεύματ' αὐτῆς νὰ ζητήσουν τὴν εἰρήνην. Ἡ ὑπερήφανος Γένοβα ἐξεῖλε τὸν διοικητὴν τῆς νὰ τελειώσῃ τὴν εἰρήνην. Ἀλλ' αἱ μεγάλοι του ἐκδουλεύσεις δὲν ἔλαβον ἀμοιβὴν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Μετὰ τὸν θάνατον του ὁ υἱὸς του ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀπέρασεν εἰς τὴν Γερμανίαν, φέρον μαζὴν του καὶ τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς του· ἐπάνω δὲ εἰς τὸν τάφον τοῦ ἐγράψε τὸ ἀκόλουθον· ἡ Ολλανδία ἐστὶν

σεν εἰς τιμὴν Δουκουέσνες μαυσωλεῖον, καὶ ἡ Γαλλία ἠρνήθη ὀλίγην γῆν τοῦ νικητοῦ της.

ΔΟΥΟΝΑΝΟΣ ἀρχιτέκτων ἐκ Πίζης· οὗτος ἔκτισε τὸ περίφημον σημαντήριον (καμπαναριὸν) τῆς Πίζης, ὅλον ἀπὸ μάρμαρα, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή κλίνει ὀκτὼ πῆχεις περισσότερον ἀπὸ τὸ θεμέλιον. Οὗτος ἐγεννήθη περὶ τὰ 1115. Μ. Χ.

ΔΟΥΠΟΥΗΣ, σοφὸς Γάλλος· οὗτος συνέγραψεν ἓνα βιβλίον, περὶ τῆς ἀρχῆς ὅλων τῶν θρησκειῶν. Απέθανε τῆ κθ. Σεπτεμβρίου 1809.

ΔΟΥΡΑΝΤΗΣ Φραγγῖσκος, εἰς τῶν πρώτων συγγραφέων τῆς Ἰταλικῆς μουσικῆς· αὐτὸς ἐπρόσθεσε διορθώσεις, μόνον ὅτι ἦτο διορθωμένη ἀπὸ τὸν Πόρπορα καὶ ἀπὸ τὸν Λέοντα· ἔδωκεν ἀρχὴν εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου εὐγέ-
καν οἱ Περυλέζοι, οἱ Γομελλοὶ, οἱ Γουλιέλμοι, οἱ Φεναρύλλοι, καὶ ἄλλοι διάφοροι τῶν ὁποίων τὰ ἄρμονικὰ ποιήματα μετεδύθησαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Απέθανεν εἰς τὴν Νεάπολιν εἰς ἡλικίαν 76. χρόνων.

ΔΟΥΓΕΖΗΣ, Ἰταλὸς, οὗτος συνέγραψεν ὑπομνήματα ἀξιολογὰ εἰς τὸν Ἰπποκράτην. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπωνομάσθη ὑπὸ τοῦ Βοσφόρβίου ἠησαυρὸς πολῦτιμος.

ΔΟΥΓΕΙΗΣ Ἀλβέρτος, εἰς τῶν ἐκλεκτοτέρων ζωγράφων τοῦ αἰῶνός του· ἐγεννήθη εἰς τὴν Νοριμβέργην, ἤξευρε καὶ μαθηματικὰ· ἡ φυσικὴ του εὐγλωττία, καὶ μάλιστα τὸν ἔκαμαν νὰ γίνῃ ὁ πρῶτος εἰς τὸ συμβούλιον τῆς πατρίδος του· χαίρων προσέτε ἀρκετὴν ὑ-

πόλησιν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Μαξιμιλιανόν. Απέθανε τὸ 1528, εἰς ἡλικίαν 57. χρόνων.

ΔΟΥΡΗΣ ὁ Σάμιος, σύγχρονος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· συνέγραψεν ἔθνικὰ, καὶ ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας. Τὸ πρῶτον σύγγραμμα περιεῖχε πολλὰς ἱστορικὰς καὶ γεωγραφικὰς ιδέας τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Ἑλλάδος· τὸ δεύτερον διαλαμβάνει περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου οἰκογενείας καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

ΔΡΑΓΟΝΤ-ΡΕΪΣ, ἄριστος, πειράτης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σολιμάνου τοῦ πρώτου. Τὸ 1550, κατετρόμαξε τὰς θαλάσσας τῆς Σικελίας, καὶ τῆς Τοσκάνης· τέλος ἐγένεν αἰχμάλωτος μετὰ 13. πειρατικὰ πλοῖα, ἀπὸ τὸν Δορίαν Ιανεττίνον, ἔπειτα ὅμως ἐλευθερώσας ἀπὸ τὸν Βαρβάρισα ἤρτισε τὴν Καλαβρίαν· κατεδίωξε τὸν στόλον τῶν Ἰσπανῶν· ἐκυρίευσεν τὴν Τρίπολιν, καὶ ἀπέθανε τὸ 1565, ἀπὸ καιρίαν πληγῆν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μάλτας.

ΔΡΑΚΙΟΣ, εἰς τῶν 4. ἡγεμόνων τῶν Επειῶν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τροάδος. Ομήρ. Ἰλ.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣ, εἰς τῶν τριάκοντα τυράννων.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΣ, Σπαρτιάτης, ὅστις ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ ἔζηεῖς τὴν Τραπεζοῦντα. Ξενοφ.

ΔΡΑΚ Φραγγῖσκος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν· ἐτάθη περίφημος περιηγητὴς κατὰ θάλασσαν τοῦ 16 αἰῶνος· τὸ 1567, ἔκαμε τὴν πρώτην του περιήγησιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ ἐκυρίευσεν διάφορα πλοῖα τῶ Ἰσπανῶν. τὸ 1577, περιήγησε

Ε.Υ. Μην. 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ἔλαβον τὸν γόρον τοῦ κόσμου, καὶ ἔφερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀναριθμητὰ πλοῦτη, καὶ ἀφελίμους γνώσεις· ἔλαβε μεγάλην δόξαν εἰς τὰς διὰ θαλάσσης ἐκστρατείας τοῦ ἔως τὸ 1596. ἐξουσίαζεν 28. μεγάλα πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἐτελείωσε καὶ τὰς περιφήμους περιηγήσεις του, καὶ τὸν βίον του.

ΔΡΑΚΩΝ, ὁ γραμματικός, περίφημος ἰστορικός, περὶ τὸν πέμπτον αἰῶνα· ἀφῆκε διάφορα συγγράμματα, ἐξ αὐτῶν ἕνα μόνον ἐστῶθη εἰς ἡμᾶς, τὸ ὁποῖον ἐπιγράφεται, περὶ Μέτρων Ποιητικῶν· τὸ χειρόγραφον τούτου εὑρίσκεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων· ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ερμαίου.

ΔΡΑΚΩΝ, ἐγγονὸς Ἰπποκράτους τοῦ περιφήμου ἰατροῦ, καὶ αὐτὸς ἰατρός· ἰάτρεισε τὴν Γωξάνην, ἣτις συγκατοικοῦσε μετὰ τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον.

ΔΡῆσος, ἐπίσημος Τρωαδίτης· ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην ὑπὸ τοῦ Εὐρυάλου, ὑπεστρατηγοῦ τοῦ Διομήδους. Ομ. Ιλ.

ΔΡΟΥΣΟΣ, υἱὸς τοῦ Τιβερίου Νέρωνος, καὶ τῆς Λυδίας, ἐγεννήθη τὸ 38. Π.Χ. Ἦτον ἀνδρείος, ὑπέταξε τοὺς Γριζόνους, ἐνίκησε τοὺς Γάλλους, καὶ Γερμανοὺς, καὶ οὕτως ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ Πραιπόσιτου· ἐξακολουθῶν δὲ τὰς νίκας, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰμπεράτωρ, ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του, τὸ ὁποῖον ὁ Αὐγούστος δὲν τὸ ἐδέχθη· τέλος ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογον, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 30. χρόνων. τὸ 9. Π.Χ.

ΔΥΜΑΣ, πατὴρ τοῦ Ἀπίου, καὶ τῆς Εκάβης, γυναικὸς τοῦ Πριάμου, ἡγεμόνος τῆς Φρυγίας.

ΔΥΣΗΘΝΤΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Πέλωπος, ἀ-

πὸ τοῦ ὁποῖου ὠνομάσθη ἡ ἐν Ηλίδι πόλις, Δυσπόντιον. Στέφ. Βυζ.

ΔΩΙΠΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Ἀναξανδρίδου, βασιλέως τῆς Σπάρτης· οὗτος ἐλθὼν μετὰ μίαν ἀποικίαν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Λυβίαν, ἐδιώχθη ἐκεῖθεν μετὰ τρεῖς χρόνους· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ πολεμῶν κατὰ τῶν Φοινίκων, ἐθανατώθη μετ' ὅλους τοὺς Σπαρτιάτας, τοὺς ὁποῖους εἶχε μετ' ἑαυτοῦ.

ΔΩΡΙΟΣ, θυγάτηρ τοῦ Δαναοῦ, ἡ δ-ποία ἐφόνευσε τὸν μνηστῆρά της Κερκῆτην. Ἀπολλοδ.

ΔΩΡΙΣ, μήτηρ Διονυσίου τοῦ Νεωτέρου, τυράννου τῶν Συρακουσίων. Αἰλ.

ΔΩΡΙΘΕΟΣ, εἷς πεπλασμένος ἐπίσκοπος τῆς Τύρου. Θέλουσιν, ὅτι ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τὸ 107. ἔτος τῆς ἡλικίας του. Οὗτος δὲν ἐχρημάτισε ποτὲ συγγραφεὺς· ἀλλ' ἄλλος τις περὶ τὰ 515. Προκόπιος ὀνομαζόμενος, συνέγραψε μίαν πραγματείαν περὶ τῶν 70. Ἀποσόλων, καὶ τὴν ὑπέδαλεν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Δωροθέου, διὰ τὰς μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ῥωμαίων φιλονεικίας· ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις, μετὰ τὸ χρονικὸν τοῦ Πασχάλη. Τὸ 1688.

ΔΩΡΙΘΕΟΣ Βλησμάς, Ἱερομόναχος, Ἰθακήσιος, ὅστις ἐσπούδασεν εἰς τὰς Ἀθήνας· ἐστάθη ἱεροκέρυξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΔΩΡΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἐλληνοῦ, καὶ βασιλεὺς ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ Παρνασσοῦ, τοῦ καλουμένου Δρουπία, ἔπειτα ὠνομάσθη ὑπ' αὐτοῦ Δωρίς.